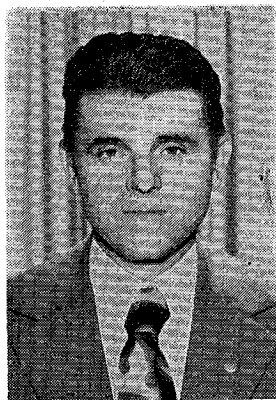

IN MEMORIAM

ШУМ. ТЕХ. МИЛОРАД СТОЈКОВСКИ
(1928—1981)

На 4. март 1981 год. престана да чука благородното срце на колегата МИЛОРАД СТОЈКОВСКИ, шумарски техничар, вработен во Шумското стопанство „Караџица“ во Скопје и член на Сојузот на инженерите и техничарите по шумарство и индустрија за преработка на дрво на СР Македонија.

Роден е во 1928 година во с. Девич, Македонски Брод, во сиромашно селско семејство. Поради немаштија и сиромаштво, во тоа време, мораше уште од најмладите години да аргатува, да биде момок, за да заработи парче леб за себе и за своите родители. Уште на 12 години останува сирак, без татко, така што немаше кој да го помогне во градењето и обезбедувањето на својата иднина. Затоа, неговата животна девиза беше само со работа и залагање може да се обезбеди една скромна животна иднина. Како младич почнува да работи како физички шумски работник.

Во ЈНА заминува како напреден младинец и скоевоц во 1948 година. Од армијата се враќа како кален и организиран член на СКЈ и веднаш се вклучува во работата на селанската работна задруга, каде што беше пример за своите другари и соселани со несебичното залагање во целокупната активност.

Својата упорност во работата и надградбата во 1958/59 година ја докажува кога со одличен успех го заврши Шумарското училиште во Кичево.

По завршувањето на училиштето се вработува во Шумското стопанство „Сандански“ во Македонски Брод. Со успех ги из-

вршува сите задачи во ревириите: Модришта, Самоков и Пеклиште.

Но, и со ова, сам од себе не беше задоволен, имаше неизмерни желби и амбиции за своето стручно усовршување. Како резултат на ова е вонредното завршување на Средното шумарско училиште во Кавадарци. И на ова место се докажа како вреден и неуморен работник, средното образование го завршува со одличен успех. Како шумарски техничар се вработува во Шумското стопанство „Қараџица“, Скопје. Работи на повеќе работни места и со успех ги извршува сите поставени задачи.

Смртта засекогаш го отстранува од оваа работна организација и од неговиот најумилен позив, пошумувањето на голините и озеленувањето на населбите.

Милорад Стојковски е и долгогодишен член на Сојузот на инженерите и техничарите по шумарство и индустрија за преработка на дрвото на СР Македонија. Во Сајузот не беше само член, туку и активен работник. Неговата активност се потврдува и преку признанието дека беше предлаган и избран во управните тела и разните комисиии на Сојузот, беше член во еден мандатен период и на Претседателството на Сојузот на инженерите и техничарите по шумарство и инустрија за преработка на дрвото на Југославија.

Неговиот живот згасна многу рано, во годините кога беше најплодотворен во професионалниот позив, во времето кога беше стручно оспособен за самостојна работа и креирање, облагодареен со богато искуство, кое го користеше во секојдневната практична работа и несебично го пренесуваше на помладите колеги. Шумското стопанство и структурата губат еден вреден работник, кој работеше на повеќе полиња во структурата. Во извршувањето на задачите беше непрекорен, точен и крајно дисциплиниран. Во работењето не се штедеше себеси, таков беше целиот живот, па дури и во последните денови. Како што се бореше со работните задачи, борбата ја водеше и со неумоливата подмолна болест, но, од неа беше победен.

Колегата Милорад живееше и имаше зошто да живее. Макар и кратко, за структурата даде сè што беше во границите на неговите можности, создаде и оформи благородно семејство и животното го обезбеди, па, ете, ако може, нака биде тоа утеша за неговото семејство и колегите.

Нека му е вечна слава и му благодариме за сè што направил за структурата, Сојузот и семејството.

Миле СТАМЕНКОВ